

அசோகா பிக்சர்ஸ்

என்துங்கை

டைரக்டன்:- C.H.நாராயணமூர்த்தி & M.K.R.நம்பியார்.

“ என் தங்கை ”

தயாரிப்பு :

அசோகர் பிக்சர்ஸ், குகை, சேலம்.

கதை :

மூலகதை—வில்லன். T. S. நடராஜன்.

திரைக்கதை—Ch. நாராயணமூர்த்தி, B.A.

வசனம் :

வில்லன். T. S. நடராஜன், K. M. கோவிந்தராஜன்.

பாட்டு :

பாரதி தாசன், மருதகாசி, சரவணபவாநந்தர், சுரதா, ராஜ்கோபாலன், நரசிம்மன்.

டைரக்ஷன் :

Ch. நாராயணமூர்த்தி, B.A., M. K. R. நம்பியார்.

எடிட்டிங் :

Ch. நாராயணமூர்த்தி, B.A.

சங்கீதம் :

C. N. பாண்டிரங்கன்.

பின்னணிப் பாட்டு :

M. L. வசந்தகுமாரி,* P. லீலா, A. P. கோமளா,
K. V. ஜானகி, N. லலிதா, ரத்னமாலா, மோதி, ராஜா.

நடன அமைப்பு :

K. R. குமார்.

ஸ்டுடியோ :

நியூடோன், கீழ்பாக், சென்னை.

“ என் தங்கை ”

ந ட ி க ர் க ள் :

M. G. ராமச்சந்திரன் ...	... ராஜேந்திரன்
P. S. கோவிந்தன்	... சூரியமூர்த்தி
P. V. நரசிம்ம பாரதி ...	... செல்வம்
M. G. சக்ரபாணி ...	... கருணாகரம் பிள்ளை
T. R. B. ராவ் ...	... வீராசாமிப் பிள்ளை
C. S. பாண்டியன் ...	... அழகன்
S. N. நாராயணசாமி	... விரய்யன்
மாஸ்டர் கிருஷ்ணன் ...	... இடியட் பாய்

ந ட ி கை க ள் :

மாதுரி தேவி ...	... ராஜம்
V. சுசீலா ...	... மேரி
S. R. ஜானகி ...	... குணவதி
E. V. சரோஜா ...	... மீனா
M. N. ராஜம் ...	... அழகி
பொள்ளாச்சி கமலா } ...	... நடனம்
M. R. ராஜேஸ்வரி }	

“ என் தங்கை ”

கதைச் சுருக்கம்

காஞ்சிபுரத்தில் வசிக்கும் ராஜேந்திரன் தன் தம்பி செல்வ ரத்தினத்தின் படிப்பிற்குக் கஷ்டப்பட்டுப் பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறான். சென்னையிலே செல்வம், ராஜம் என்ற கல்லூரி மாணவியைக் காதலிக்கிறான். ராஜேந்திரன் சித்தப்பா கருணாகரம் பிள்ளை வஞ்சக நெஞ்சினன். அவன் மகன் சூரியமூர்த்தி சென்னையிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் மேரி என்ற கிருஸ்துவப் பெண்ணைக் காதலிக்கிறான். ராஜேந்திரன் தன் தங்கை மீனாவின் கலியாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறான். ஆனால் துரதிர்ஷ்டம் குறுக்கிடுகிறது. தோழியின் வீட்டிலிருந்து மழையிலே வரும்போது ஏற்பட்ட இடி மின்னலால் கண்களை இழந்து குருடியாகிறான் மீனா. இதை யறிந்த செல்வம் துடித்துப்போய் வீடு திரும்புகிறான்.

காதலன் செல்வத்தைத் தேடிக்கொண்டு ராஜம் தன் தந்தை வீராசாமிப் பிள்ளையுடன் காஞ்சிக்கு வருகிறாள். விரைவில் செல்வம் ராஜம் திருமணத்தை முடித்துவிட முடிவு செய்கின்றனர். முதலில் ராஜேந்திரனுக்குக் கலியாணம் செய்து பின் செல்வத்திற்குச் செய்யலாம் என்று சொன்ன தன் தாய் குணவதியிடம் தங்கைக்கும் தம்பிக்கும் திருமணம் செய்யாமல் தான் செய்துகொள்வதில்லை என்று சத்தியம் செய்கிறான் ராஜேந்திரன்.

பரீட்சையிலே பெயிலாகி வீடு திரும்பிய சூரியமூர்த்தி ராஜேந்திரன் குடும்பத்திற்குப் பல வழிகளிலும் உதவுகின்றான். சென்னை சென்றிருந்த செல்வம் தாயின் அபாய நிலைமையைத் தந்திமூலம் அறிந்து ஓடோடியும் வருகிறான். குணவதி இறந்துவிடுகிறாள். நாட்கள் பல உருண்டோடுகின்றன.

ஆண் உடையிலே சூரியமூர்த்தியைத் தேடிக்கொண்டு காஞ்சி புரம் வருகிறாள் மேரி. வேறு ஜாதிப் பெண்ணைத் தன் மகன் கலியாணம் செய்துக்கொள்வதை விரும்பாத கருணாகரம் பிள்ளை மேரியை வீட்டைவிட்டு விரட்டுகிறார்.

தாய் இறந்தபோது சொன்ன வார்த்தையைக் காப்பாற்று வதற்காக வஞ்சக சித்தப்பாவிடம் வீட்டை அடகுவைத்துத் தம்பியின் கலியாணத்தை நடத்திவிடுகிறான் ராஜேந்திரன். ஆரம்பத்தில் மீனாவின்மீது அன்பு மழை பொழிகிறான் ராஜம். நாளைவில் அது மாறுதல் அடைகிறது. மீனாவைப் பல விதக் கொடுமைப்படுத்துகிறான். ஓர் நாள் தங்கையைத் தம்பி அடிக்கப்போவதைப் பார்த்துக்கொண்டுவந்த ராஜேந்திரன் கொதித்துப்போய்த் தம்பியை அடித்துவிடுகிறான். இதையே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு செல்வத்தைச் சென்னைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான் ராஜம். அச்சாபீஸிலே வேலைசெய்துக் கொண்டிருந்த ராஜேந்திரனின் வேலையும் போய்விடுகிறது. வறுமையின் சீற்றம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிறது.

சூரியமூர்த்தியை எதிர்பார்த்து ஏமார்ந்த மேரி பல கஷ்டங் களுக்குள்ளாகி கடலில் விழப்போகும்போது, ஒரு பாதிரியால் காப்பாற்றப்பட்டு நர்ஸாகிறான். வீராசாமிப் பிள்ளை செல்வத்தி னிடம் பத்தாயிரம் ரூபாயைக் கொடுத்துக் குதிரைப் பந்தயத் திற்கு அனுப்புகிறார். பணம் போய்விட்டதைக் கேள்விப்பட்ட வீராசாமிப் பிள்ளை மாரடைப்பால் மரணமடைகிறார். அன்றி லிருந்து செல்வம் குதிரைப் பந்தயத்தைத் தோழனாகக் கொள்கிறான். கைப்பொருள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. கடைசியில் ராஜத்தின் தாலியையும் கேட்கிறான் விற்பதற்கு.

வீராசாமிப் பிள்ளை இறந்ததை விசாரிக்க ராஜேந்திரன் சென்னை வருகிறான். ராஜேந்திரனைக் கண்ட ராஜம் அவன் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்கிறான். தம்பி கெட்டு விட்டதைப் பார்த்து மனமுடைந்து வீடு திரும்புகிறான் ராஜேந் திரன். மேரி விஷயமாகத் தனக்கும் தந்தைக்கும் தகராறு ஏற் பட்டதால் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகிறான் சூரியமூர்த்தி. தாலியை விற்பதற்குக் கேட்ட செல்வத்திடம் நியாயத்தை எடுத்துரைத்து அவனைத் திருந்தும்படி செய்கிறான் ராஜம். அன்றுமாலை காரில் இருவரும் புறப்பட்டுச் செல்கிறார்கள். ஒரு விபத்து ஏற்பட்டு ராஜம் இறந்துவிடுகிறான். செல்வம் தன் கை, கால்களை இழந்து காஞ்சிபுரம் சென்று அண்ணன் காலடியில் விழுந்து உயிர் விடுகிறான்.

‘கருணாகரம் பிள்ளையால் வீட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்ட ராஜேந்திரனும் மீனாவும் வழியில் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு சென்னையை அடைகிறார்கள். அங்கு ரிக்ஷா இழுத்து கொண்டிருக்கும் சூரியமூர்த்தியைச் சந்திக்கின்றனர். மீனாவின் பசிக்குச் சாப்பாடு கொண்டுவரச் சென்ற சூரியமூர்த்தியைக் கருணாகரம் பிள்ளை சந்தித்து ‘வீடு திரும்ப வேண்டுகிறார். மறுத்துச் செல்கிறான் மகன். பின் தொடர்ந்த கருணாகரம் பிள்ளை வேகமாக வந்த மோட்டாரினால் தாக்குண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறார். அங்கு நாஸாக இருக்கிறான் மேரி, அவளையும் அவளையும் மணம் செய்துக்கொள்ளும் படி சொல்லி உயிர்விடுகிறார் கருணாகரம் பிள்ளை.

வெகு நேரமாகியும் சூரியமூர்த்தி வராததைக் கண்ட ராஜேந்திரன் தங்கைக்கு ஆகாரம் கொண்டுவரக் கிளம்புகிறான். பெட்டித்தூக்கிக் கிடைத்த இரண்டணவிற்குத் தோசை வாங்கித் திரும்பிய ராஜேந்திரன் வழியிலே பிச்சை கேட்ட நொண்டிக்கு அந்த தோசையைக் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பும் சமயம் ஒரு திருடன் அவன் கையில் பணப்பர்வை எரிந்துவிட்டு ஓடிவிடுகிறான். திருடனைத் துரத்தி வந்தவர்கள் ராஜேந்திரனைத் திருடனென மதித்து அடிக்கின்றனர். மீனா தன் அண்ணன் அடி படுவதைக் கேட்டுப் பொருக்காமல் தடுமாறி ஓடிவரும் பொழுது விழுந்து இறந்துவிடுகிறாள். ராஜேந்திரன் தங்கையைப் பார்க்க ஓடிவருகிறான். இறந்து ‘கிடக்கும் தங்கையைப் பார்த்து, அழுதுவிட்டு அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு கடலில் இறங்கி தானும் மடிந்து விடுகிறான். ராஜேந்திரனைத் தேடிவந்த மேரியும், சூரிய மூர்த்தியும் அண்ணன், தங்கை ஆகிய இருவர் சவங்களையும் பார்த்துக் கண்ணீர் விடுகின்றனர். அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக சூரியமூர்த்தியும், மேரியும் மீனா குருட்டுப் பெண்கள் பள்ளியை ஏற்படுத்தி நிர்வகித்து வருகின்றனர்.

“ என் தங்கை ”

பாடல்கள்

1. ராஜம் & செல்வம்.

ராஜம் :	காதல் வாழ்விலே	
இருவரும் :	மகிழ்ந்தோம் கவலை தனிர்ந்தோம்—நாம் கவலை	
செல்வம் :	மாதர் என்னும் மலரும் ஆண் மக்கள் என்னும் வண்டுங்குலவுங்	[காதல்]
ராஜம் :	தென்றலோடு வானும் தேனார் தமிழும் சுவையும்	
செல்வம் :	அன்றில் ஆனும் பெண்ணும்	
இருவரும் :	அனைவதாள் இனையில்லாத மெய்க்	[காதல்]
ராஜம் :	இளமைப் பருவமிரண்டும் எழில்சேர் உள்ளமிரண்டும்	
செல்வம் :	அளவளாவும் போதில் பொழியும்—நல் அமுத மழையில் நனைவதான மெய்க்	[காதல்]
செல்வம் :	அலையில் மிதந்து செல்லும்—எழில் அன்னப் படகின் கோலம்	
ராஜம் :	நிலையில் நம்மை உயர்வு செய்து	
இருவரும் :	நனைவு முழுதும் இனிமை புரியும் மெய்க்	[காதல்]

By—பாரதி தாசன்.

2. மீனா கோரஸ் & டான்ஸ் பாட்டு.

கோரஸ் :	தீம் தனதீம் ! தனதீம் தீம் தனதீம் ! தீம் தனதீம் ! தனதீம் தீம் தனதீம் !	
மீனா :	ஓ. ஆ.	
கோரஸ் :	அழகாய் பொம்மை வைத்தே கொலுவைச் சிங்காரித்தே இனிதாய் எல்லோரும் கொண்டாடுவோம்.	

- கோரல் : ஐப்பான் பொம்மை ! ஐர்மன் பொம்மை !
சண்டை செய்யும் சிப்பாய் பொம்மை !
- மீனா : தா தித்தா வென்றே நடம் புரியும் சிங்காரி போஸ்
- கோரல் : சிலபுதுரக பொம்மை தான்
ஜிலு ஜிலு ஜிலு என்றே தான்
கொலு புரிந்திட செத்தே நாம்
மன மகிழ்ந்திடுவோம் ! [திம்]
- மீனா : வீதியெல்லாம் ஜோதி மயம் !
வீடு தோறும் திருவிழா !
வீணு வாணிதன்னைக் கொண்டாடும் பொன்விழா ! [திம்]
- மீனா : மாலைதனில் யாவருமே கூடுவோம் !
கூவும் மாங் குயிலைப் போல இசைப்பாடுவோம்
தோகை மயிலாக நடனமாடுவோம். [திம்]

By—A. மருதகாசி.

3. குணவதி அம்மாள்.

[ஆரம்பி]

தின தயாபரி தாயே—அம்பா
திருவாகும் உருவே நீ அருள்வாய் தேவி
மாலில் மதில் நீயே கதி—எனக்கிந்த
வகையேதும் அறியேன் கண் பாராய் தாயே
போதும் எனது துயர் போதும் நான் சகியேன்
புனியில் அருள்வாய் சுகமே.

[கல்யாணி]

திராத துயராகினேன் நெஞ்சில்—(துயர்)
தீர்ப்பாயோ ஐக நாயகி

இகமீது வினையே ஓர் உருவாகினேன்
யாரிடம் சொல்வேன் நான்
- எனது மன வேதனை
ஆதரி அன்னையே அருள் புரி

[திராத]

[ஸகாஸ]

கண்ணில்லா குழந்தையால் கலங்குகின்றேனே
காப்பதுவும் உனது கடமை என்றேனே
எண்ணில்லா வேதனை எனக்கினி ஏனோ
எல்லாம் உன் செயல் என்றுணர்ந்தேனே

[சிட்டாஸ்வரம்]

மாமதிமுக விலாச தருணி—அதி
 விநோத மோகினி
 வாழ்வில் இன்பமாய் வாழ்ந்திட செய்தருள்
 வனிதையான உணையல்லாது வேறே
 துணையுமேது இணையுமேது திரிபுர
 சுந்தரி சுதந்தரி பைரவி
 தாயே கதி நீயே

By—சரவண பவாநந்தர்.

4. ராஜம் & செல்வம்.

[இராகம் : உதய ரவி சந்திரிகா. மிஸ்ரம்.]

- ராஜம் : ஆடும் ஊஞ்சலைப் போலே
 அலையே ஆடுதே !
- செல்வம் : ஆறு வந்து கடலிலே சேருதே
- ராஜம் : வாலிபம் போலே ஆசை வளருதே
- செல்வம் : உன் விழியிலே நிலவானம் தெரியுதே— [ஆடும்]
- ராஜம் : வாசனை தரும் சந்தணம் தனை
 பூசிட யோசனை ஏனோ ?
- செல்வம் : சம்மத மின்றி மலரின் மேலே
 தாவும் வண்டு நானல்ல. [ஆடும்]
- ராஜம் : நெளியும் பாம்பு போன்ற நதியின் அருகிலே
- செல்வம் : நேற்று பாடி ஆடினோமே இன்ப இரவிலே
- ராஜம் : அது போலே
- செல்வம் : இனிமேலே
- இருவரும் : ஆனந்தம் அடைந்திடுவோமே [ஆடும்]
- செல்வம் : நெஞ்சின் இன்பமே ! கொஞ்சம் கிளி நீயே !
- ராஜம் : நம் நித்திரைக்கு மெத்தை கடற்கரையே
- இருவரும் : காதலுக்கே அனுபூலமே
 யௌவன காலமே
 கனிரசமே.— [ஆடும்]

By—சுரதா.

5. அழகன் & அழகி.

அழகி : குட்டக் ! குட்டக் ! குட்டக் ! என் வாழ்வினிலே !

[வசனம்]

கட்டக் கந்தல் இல்லாத ஏழை
கஷ்டம் நீக்கும் குபேரன் ஆக்கும் !
முட்டாள் தன்னை முன்னேறச் செய்யும் !
எட்டுத்திக்கும் கொண்டாடவைக்கும் [குட்டக்]

[பாட்டு]

குடிசைதனிலே பிறந்தேன்
தெருவில் அலைந்தே திரிந்தேன்
அடிமை எனவே நுழைந்தேன்—விட்டின்
அதிபதி போலே வாழ்கின்றேன் ! [குட்டக்]
மொட்டைக் காளைபோலே—உடல்
கட்டும் கொண்ட மாரா !
கட்டுக் காவல் இல்லை—மனம்
விட்டுப் பேசலாம் வாராம் !

அழகன் : கட்டிவெல்லம் போலே ருசி
சொட்டும் பேச்சுக்காரி !
அட்டியில்லை பயாரி ! தேன்
லட்டுபோன்ற ஓயாரி !

அழகி : கற்கண்டே என்னன்பே கலிகால கந்தர்வா !
அர்ஜுனடாய் இங்கேவா ! அழியாத இன்பம் தா !

அழகன் : பொன் வண்டே வந்தே நான் பொங்கும்
இன்பம் தந்திடுவேன்

அழகி : ஓடிவா !

அழகன் : எஸ் லேடியே !

இருவரும் . ஜோடியாய் விளை
யாடவே

அழகன் : சந்தர்ப்பம் இன்றைக்கு நன்றாய் அமைந்ததே !
சந்தித்தே ஆனந்தம் கொள்ளத் தகுந்ததே !

இருவரும் : கருப்பும் காகமும் போலே—பெரும்
கசப்பும் வேம்பும் போலே
கரும்பும் எரும்பும் போலே
காதல் வாழ்வினிந்நாளே
கலந்து இணைந்து மகிழ்ந்து வாழ்வதுதான்—ஜாலி !

By—A. மருதகாசி.

6. மீனா.

[இராகம் : கானடா]

மீளா துயரமோ மாதா மனாமிளகாதோ
கண்களிரண்டும் இழந்தவள் பேதை
கவலைகளாலே களைத்தேன் இளைத்தேன்
பெண்ணெனில் பேயும் இரங்குமென் பாரே
பெண்ணைப் பெண் வாட்டும் பாதகம் பாரீர்

வீட்டை மெழுகிட வேண்டும்
வேட்டி துவைத்திட வேண்டும்
மாவை அறைத்திட வேண்டும்
மாடாய் உழைத்திட வேண்டும்

கவலைகள் மிகவாகுதே எந்தன்
கால்கள் தடுமாறுதே
காணான் ஒரு வழியே கதி
கலங்கி வாடுறேன்—அம்மா, அம்மா, அம்மா

By—நரலிம்மன்.

7. மேரி.

அன்னையே அன்னையே அன்னையே
அருள் தாரும் மேரி தாயே
அன்னையே அருள்தாரும் மேரிதாயே

ஊள் வினையதாலே நானே
உள்ளம் உடைந்து நொந்தேன்
பாழும் சமூகம் என்னும

பலிபீடம் தன்னில் விழந்தேன்
கலைசேர் நிலாவை மறைத்திடும்
கார்மேகம் போல ஜாதி
மலைபோல் என் வாழ்வில் தடையாய்
வந்து நின்றதே என் செய்வேன்

[அன்னையே]

ஆண் துணையில்லாத பெண்கள்
அடைவாரே துன்பம் என்போல்
வான் மீதுலாவும் கிளிபோல்
மகிழ்வாக வாழ நினைத்தேன்
பாய்ந்தோடும் ஆற்றில் ஓடும்

படும் பாட்டைப் போல ஆனேன்
தூய என்காதல் கனவோ

துயர் நீங்குமோ என் வாழ்வில்—

[அன்னையே]

By—கி. ராஜகோபாலன்.

8. ராஜம்.

இராகம் : கரகரப்பிரியா]

[தாளம்—ஆதி]

[பல்லவி]

இன்பமே சிறிதும் அறியாத பெண் ஜன்மம்
என்போல் உலகிலுண்டோ

[இன்பமே]

[அனுபல்லவி]

துன்பம் என் வாழ்விலில் இல்லா நாளில்லை
என் எண்ணமெல்லாம் கனவானதே என்ன தொல்லை
[இன்பமே]

[சரணம்]

பேதை யாது செய்வேன் கண்ணில்லாத]

பெண்ணை பாவி நான் கலங்கிட செய்தேனே
முற்பகல் செய்த வினை பிற்பகல் விளையுமென்ற
மொழியின் உண்மையை இன்றே உணர்ந்தேனே.

[இன்பமே]

By—சரவண பவாநந்தர்.

9. சூரியமூர்த்தி & மேரி.

மேரி : என் இன்ப ஜோதியே ! உன் அன்புப் பார்வையால்
இன்பத் தென்றல் எந்தன் வாழ்வில் இசைந்தே வீசுதே !

சூரியமூர்த்தி : பாரில் நான் பாக்யசாலி !

மேரி : வாழ்வில் நான் பாக்யவதி !

சூரியமூர்த்தி : இன்பம் துன்பம்

மேரி : என்றும் ஒன்றும்

சூரியமூர்த்தி : பங்கு கொள்வோம் !

மேரி : கண்ணும் கண்ணும் ஒன்றை யொன்று
கலந்த அந்நாளே !
கள்ளம் இல்லா காதல் கொண்டேன்
என்தன் கண்ணாள் !

சூரியமூர்த்தி : காதல் என்னும் போதை யுண்டோம் !
கண்ணே இன்பம் கொண்டோம்
ஜாதியென்னும் பேயை வெல்லும்
அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்டோம்

- மேரி : லாலியே பாடி ஜாலியாய் ஒடி நாளுமே ஆடுவோம்
- சூரியமூர்த்தி : பாலுடன் தேனும் பாகுமே சேர்ந்த
பான்மையாய்—கூடுவோம்.
- மேரி : ஆதம் ஏவாள் போலவே
- சூரியமூர்த்தி : இராதா கிருஷ்ணன் போலவே
- மேரி : நாதம் கீதம் போலவே
- இருவரும் : நாமும் ஒன்றும் வாழுவோம் !
- மேரி : ரிண்டிண் டான் ஹூலா ஹூலா
டகுடிகு டகுடிகு டகுடிகு டகுடிகு
- சூரியமூர்த்தி : ரிண்டிண் டான் ஹூலா ஹூலா
டகுடிகு டகுடிகு டகுடிகு டகுடிகு
- சூரியமூர்த்தி : நீல வான மீதிலே உலாவும் கிள்ளி ஜோடிபோல்
- மேரி : மாலைமில் உலாவுவோம் ! சோலையில் குலாவுவோம்.
நீலப் பொய்கையில் நீந்தும் அன்னம் போல் நாமும்
ஓடத்தின் மீதே.
- இருவரும் : மாலைமில் உலாவுவோம் சோலையில் குலாவுவோம்.
- மேரி : ஆசை போலவே
- சூரியமூர்த்தி : ஆகும் யாவுமே
- இருவரும் : மாகில்லாத நேசத்தாலே
மனம் போலே சுகம் பெறுவோமே.
ராரரா ரம்பம் பம்
- மேரி : இல்லறம் ஒன்றுதான்
- சூரியமூர்த்தி : நல்லறம் என்ற தோர்
- இருவரும் : வள்ளுவன் வார்த்தையே
வாழ்வின் கீதமாம்.

By—A. மருதகாசி.

10. சூரியமூர்த்தி.

வாழ்வதிலும் நலம் சூழ்வதிலும் புனி
மக்களெல்லாம் ஒப்புடையார்
ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ இதை
இன்பமெனச் சிலர் கொள்ளுவதோ ?

கூழுக்குப் பற்பலர் வாடவும் சிற்சிலர்
கொள்ளையடிப்பதும் நீதியோ ?
புவி வாழ்வது தான் எந்த தேதியோ ?

சிற்சிலர் வாழ்ந்திட பற்பலர் உழைத்துத்
தீர்க எனும் இந்த லோகமே
உறுவற்றொழிந்தாலும் நன்றாகுமே

காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான்
அவன் காணத்தகுந்தது வறுமையோ ?
அவன் பூணத்தகுந்தது பொறுமையோ ?

மக்களெல்லாம் சமமாக அடைந்திட
மானிலம் தந்ததில் பஞ்சமோ !
பசிமிக்கவரின் தொகை கொஞ்சமோ !

By—பாரதி தாசன்.

11. பின்னணிப் பாட்டு.

[தொகையரு]

வறுமைப் புயலாலே துயரக்கடல் மேவும் !
வாழ்க்கைப்படகு கவிழும் !—ஆனால்
மறுமையிலும், இம்மையிலும் மங்காத ஜோதியாம்
மனிதா உன்புகழ் உலாவும் !

[பாட்டு]

கருவிலே உருவான காயம் !—இதில்
கலந்துள்ள உயிர்நாடி கணப்போதில் ஓயும் !—இந்த
பிறவியில் நீ செய்யும் தியாகம் !—உடல்
மறையினும் அழியாது வான்ஜோதியாகும் ! [கருவிலே]

பிறவியின் பயன் இங்கு மனிதா !—உன்
பிறந்தார்க்கு நீ செய்யும் சேவைதான் புனிதா !
தெருவிலே அலைந்தாலும், தீமையே விளைந்தாலும்
பெருமையை இழந்தாலும் கடமையை மறவாதே !

[கருவிலே]

கடலினும் ஆழந்தது நேசம் !—கஷ்டம்
வந்தாலும் மாறாதா ரத்தபாசம்
கொடுமையின் குகையடா உலகம் !—மனங்
குமுருதே மனிதா ! உன்புகழ் என்றும் நிலவும் !

எதிர்பாருங்கள்

எமது அடுத்த படம்

A.P. (Madras) Ltd., Madras.

விலை ஒரு அண